Sunterkloas Veurleesverhoalen - Hoofdstuk 3 StÃ¶rm op zee

Annebeth logeert bie opa en oma. En omdat t zotterdag is, mag ze t acht-uur journoal nog zain. t Mainste nijs gaait aan heur veurbie. Mor din zigt Annebeth dat weervraauw op koart heur wiesvinger noar Spaanje beweegt. Weervraauw wiest Golf van Biskaje aan. Ze zegt, dat t doar op t heden hail haard stormt. Wiend jagt zee op tot metershoge golven.

“Hou wordt dat mit Sunterkloas?” ropt Annebeth dwars deur t weerproatje hin.

Annebeth kin opa zien verhoalen over störms op zee. Van ‘De oude man en de zee’ enzo. En van opa zien vlöt, dou e net zo old was as Annebeth nou is. Elk dörp haar dou behaalve n schoumoaker, n timmerman, n vaarver, n smid en n kopersloager ook n koeper. Koeper mouk van ales van holt: koepen, emmers, voaten, mor ook holten woagens. Koeper kochde doarom bomen, t laifst bie n boer mit n gracht om ploats tou. As boom kapt was, kwam e ien gracht te liggen om ien te wottern.

Ien gracht doar opa dichtbie woonde, lagen n stuk of wat bomen. Twij van dij bomen trok opa noar nkander tou. Veur spiekerde hai n plankje over baai bomen. En achter vair. Doar kon e op stoan en mit n ruterstok kon e zien vlöt veuroet drukken.

Gracht laip aan drij kanten om boerderij tou. Ain kaant laip van t zuden ien t noor op. Din ging gracht mit n hoakse bocht noar t westen. En n ìnd verder op boog e noar t zuden.

Dij aine keer gebeurde t dat opa zien aigen störm op zee beleefde. Der ston n stravve westenwiend. Aan oostkaant van boerderij lag gracht ien schoel. En welgemoud stapte opa op zien vlöt. Mor ien bocht ien t westen op, wer wiend boas. t Veurste plankje kon t nait holden. Ain boomstam hil koers, aander dreef mit wiend mit noar waal. Achterste planken gingen ook löss. Ales glee opa onder vouten weg.

Tot zien geluk haar e szummers net swemmen leerd.

“Zol t net zo oflopen ien Golf van Biskaje?” denkt Annebeth bie heurzulf.

“Kin Sunterkloas wel ooit swemmen? En mit aal dat goud aan?” vragt ze bezörgd.

“Hou zo? Bizze baang dat t schip vergaait?” vragt opa. “Dat zel wel wat touvalen, denk ik”.

“Mor ja, zuk n störm kin wel gevolgen hebben. Swaarte Piet het ale pakjes percies op volgorde liggen. Mor as t zo störmt en haile boudel vlugt deur nkander, liggen ale pakjes hinter en twinter. Din mouten Sunt-Nikloas en Swaarte domnt aingoal van aine kaant van t land noar aander kaant”.

“Mor din hebben ze ook veul laanger waark”, prakkerzaairt Annnebeth. “Din kin t mor zo Kerstdoagen worden dat ik wat krieg”.

“t Komt wel goud”, zegt opa. “Zuk n schip is nait ien nkander timmerd mit wat plankjes en te korte spiekers”.

t Weerbericht is veurbie, mörn mor ais weer heuren hou t din is.

Mor din schut Annebeth wat ien t zin doar ze nog nooit eerder aan docht het: “Woar begunt Sunterkloas t eerst pakjes rond te brengen?”

En zunder bedenk zegt opa: “Ien Spiek”.

Hoofdstuk 3 Störm op zee
Uit: Sunterkloas Grunneger Veurleesverhoalen
Auteur: Klaas Pieterman

Sunterkloas